

1917 Յունիս 29-ին կարելի եղաւ Շարա Ապպասի (այժմ Շարա Նազլը) մեծ պողոտային վրայ, շոգեկառքի և Հելլիոպոլսոյ հանրակառքի երկաթուղիի գիծերուն դիմացը, Վազրթ-ի Վարչութեանէն դնել Մուհամմէտ Շալէպի էլ Խարպուլի-ի Վազրթ-ին պատկանեալ գետինը, 5280 քառակուսի մէթր տարածութեան մը վրայ, սահման ունենալով հիւսիսէն Շարա Ապպասի պողոտան, 80 մէթր երկարութեան վրայ. արեւմուտքէն, Վազրթ գետին մը, 69 մէթր երկարութեան վրայ, յետոյ ծախուած. հարաւէն, սասը մէթր լայնութեամբ փողոց մը, 71 մէթր և 69 սանդիւմ երկարութեամբ. արեւելքէն, 70 մէթր և 45 սանդիւմ երկարութեան վրայ, Հաֆըա էլ Հաքիմի տունը, մասնաւոր փողոց մը, և Հասան Րիզկա էլ Կազարի, Մուհամմէտ Ապտէլրահման Սայիտի և Սէսնալիի տուները:

1920-ին վաճառուեցաւ Իսմայիլիէի տունը եւս, 9000 Եդ. ոսկւոյ: 1923 Փետրվար 9-ին Թեմականը յատկապէս զբաղեցաւ այս խնդրով, առաջարկ ներկայացուած էր եկեղեցին շինել Հելլիոպոլսոյ մէջ, նկատելով որ այդ կերպով կտակին տրամադրութեան հակառակ գործուած պիտի չ'ըլլար, քանի որ Հելլիոպոլիս, յաշս կառավարութեան, Գահիրէի մէկ թաղը կ'ներառուէր: Այս կերպով, կ'մտածուէր, թէ՛ այդ տեղին մէջ, ուր հայ առններուն թիւը այլեւս 300-ի հասած էր, Հայ Եկեղեցիի մը պէտքին գոհացում տուած ըլլալ, և թէ՛ մեծ խնայողութիւն մը ձեռք բերել, քանի որ Շարա Ապպասի գետինը շահարէր տարբերութեամբ պիտի ծախուէր, և յոյս կար Հելլիոպոլսոյ մէջ գետին մը ստանալ ձրի կամ դոյզն գինով: Առաջարկ ներկայացուեցաւ նոյնպէս եկեղեցին շինել Պէնի Սուրէյնի մէջ, փլցնելով հինը, որ խարխլած էր արդէն, և անոր տեղին վրայ կառուցանել նորը: Այս առաջարկին նպատակն էր նախ չ'անտեսել վայր մը, որ մեզի համար պատմական արժէք մ'ունէր այլեւս, իր դարաւոր հնութեամբը, և յետոյ շահիլ տեղին արժէքէն, յօգուտ դարձեալ եկեղեցւոյ մեծութեան և չքղղութեան: Ժողովը մեծամասնութեամբ ընդունեց երկրորդ առաջարկը, պայմանաւ որ կարելի ըլլար Շարա Ապպասի գետինը վաճառել աւելի շահաւոր պայմաններով քան ինչ որ գնուած էր:

Այս երկրորդ պայմանը անհնար եղած ըլլալով իրագործել, անսովորիս մնաց Շարա Ապպասի ծրագիրը: